

dens det af Berg foreslaaede Arbejdsraad hvilede paa det allerbredeste demokratifte Grundlag, paa almindelige folkelige Valg, baade med Hensyn til Arbejdsgivere og Arbejdere, er det Arbejdsraad, der indføres her, et Raad, sammensat dels af kongelig udnævnte Embedsmænd, Formand og Læger, dels af Arbejdsgivere, valgte af Kjøbenhavns Magistrat, og to Arbejdere, valgte af Sygefassernes Rævn. I Sammenligning dermed var det Arbejdsraad, som Regeringsforslaget af 1891 indeholdt, efter min Mening ulige bedre. Det var sammensat af en Formand, en Læge, to Arbejdsgivere, valgte af Kommuneraadet i den Kreds, hvor Ulykken var indtruffen, og to Arbejdere, valgte af den af Ulykken truffne Mand. Det var altsaa et Skridt til Tilvebringelse af et vist folkeligt Tribunal i Tilfælde af Tvistigheder om Ulykkestilsælde, som muligvis ogsaa kunde finde Anvendelse i andre Stridigheder. I Stedet for have vi i § 15 i denne Lov faaet en ren kjøbenhavnsk Institution, sammensat, som jeg nævnte, og det er sagt — ogsaa af den ærede Indenrigsminister — at den vil komme til at udøve sin Indflydelse ved Bestemmelse af, hvad der er Sædvane i hvert enkelt Fag, i hvert enkelt Haandværk, og navnlig ved Afgørelsen af det overordentlig vanskelige Spørgsmaal, om der fra vedkommende Arbejders Side kan siges at være udvist en grov Uagtsomhed, hvorved Ulykken er fremkommen. Det lægges altsaa i Haanden paa en Institution, som har sine Erfaringer udelukkende fra den kjøbenhavnske Industri, og som ser med sine Øjne derpaa. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer have været opmærksomme paa, hvad det er for et Arbejdsraad, her er indstiftet, og hvorledes dets Sammensætning er bestaaende. Jeg tror ikke, at man deri kan se et saadant Grundlag for Afgørelsen af Tvistigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som man kunde vente at faa i Loven. Jeg har her gjort opmærksom paa de store Spring fra de tidligere foreliggende Lovforslag af virkelig socialreformatorisk Karakter, hvad enten man ser paa det i sin Tid foreslaede Regeringsforslag eller paa det af afdøde Folketingsmand Berg foreslaede. Jeg gentager, at jeg har selv gjort mange Indvendinger imod dette sidste, og at der er meget at sige imod dets Enkeltheder, men i dets Hovedtræk havde det en afgjort socialreformatorisk Karakter i Modsætning til dette. Jeg har ikke kunnet lade denne Sag gaa fra Folketinget uden at gøre opmærksom paa, hvad man her har gjort, men jeg vil tilføje, jeg ikke desto mindre stemmer for Forslaget (Hør!). Ja, det skulle De slet ikke

være saa muntre over, mine Herrer! Jeg stemmer for Forslaget ene og alene af den Grund, at Lovforslaget, hvis Gennemførelse jeg naturligvis forudsætter er sikret, da man har gjort disse store Skridt for at naa et Resultat, utvivlsomt vil komme en stor Del ulykkelige Arbejdere til Gode; det anser jeg for givet. Af den Grund og alene af den Grund giver jeg Lovforslaget min Stemme. Men naar de Medlemmer af Udvalget, som have stillet Ændringsforslag, og med hvem jeg navnlig deler Anskuelse, til det sidste have fastholdt Ønsket om ikke at indskrænke sig til blot delvis at opnaa et Fremskridt og ikke have villet opgive en almindelig socialreformatorisk Lov, have de derved tilkendegivet, at hvis de havde haft Ledelsen af denne Sag, vilde de ikke have ladet sig nøje med en efter min Mening ikke hynderlig tilfredsstillende Udgang af det socialreformatoriske Arbejde, der har været anvendt under denne Sags tidligere Behandling.

Ordføreren (Bramsen): Det ærede Medlem (F. Boisen) tog af nogle Ord, jeg forleden henvendte til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), Anledning til at begynde den Tale, som vi nu hørte ham fuldende. Han sagde, at det var en tilkastet Handste fra min Side. Jeg maa dog i Sandhedens Interesse hævde, at saaledes forholder det sig slet ikke, og jeg tror, at det ærede Medlem for Esbjerg og andre, der hørte denne Udtalelse, ville være ganske paa det rene med, at der dermed ikke var tilfjet andet end at llaa fast, at den Statistik, som det ærede Medlem for Stege (Boisen) i Fjor mødte med, skrev sig fra før Halvfjerdsjerne og var baseret paa en tykt Videnskabsmands Beregninger og private Underøgøelser — den var i øvrigt ikke anonym; Manden hed Engel — hvorimod den Statistik, jeg i Torsdags fremsførte, og imod hvilken det ærede Medlem for Esbjerg fremsførte de Tal, der vare fremkomne fra det ærede Medlem for Stege, var den officielle tytte Ulykkesforskrings Statistiks Resultater, fra 1890—1894. Nu kan man jo tillægge den ene Statistik større Bøgt end den anden, naar man har flere at vælge imellem, men jeg tvivler dog om, at det ærede Medlem for Stege selv vil fastholde, at Dr. Engels statistiske Oplysninger om de formodede Ulykkestilsælde i Landbruget skulde have nogen Værdi i Forhold til den tytte Ulykkesforskrings Statistik for Tiaaret 1885—94 angaaende forulykkelige Arbejdere saavel i Landbrug som Industri. Det var det, jeg gjorde opmærksom paa; jeg kan ikke indbrømme, at der deri ligger en tilkastet Handste. Dernæst sagde det ærede